

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. Сливница, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВНИЦА, VI-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ангелина Г. Гергинска

при участието на секретаря Мария В. Иванова
като разгледа докладваното от Ангелина Г. Гергинска Административно наказателно дело № 20211890200401 по описа за 2021 година

ПЛ. Т. ПР., ЕГН ***** от гр.Р., общ.Р., у*** е подал жалба срещу наказателно постановление № 21-1204-000738 от 16.06.2021г., издадено от началник група към ОДМВР София, С-Р ПП ОДМВР София, с което му е наложено административно наказание на основание чл.175, ал.1, пр.4 ЗДвП, “глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от един месец, за нарушение по чл.103 ЗДвП.

В жалбата си заявява, че основа процесното НП. Твърди, че не е допуснал нарушението по чл.103 ЗДвП, оспорва фактическите констатации, съдържащи се в НП. Твърди, че неправилно е приложен материалния закон, излагайки съображенията си, а именно, че е санкциониран по чл.175, ал.1, пр.4 ЗДвП, вместо по чл.175, ал.5 ЗДвП, която била специална норма. Излага съображенията си относно действителната фактическа обстановка. Моли за отмяна на процесното НП като неправилно и незаконосъобразно. Към жалбата си не представя доказателства. В съдебно заседание, редовно призван не се явява, не се представлява, представя писмено становището си.

Отвратната по жалбата страна – ОДМВР София, редовно призвана пред настоящата съдебна инстанция, не изпраща представител. В писмено становище, представя административнонаказателната преписка и моли да бъде потвърдено процесното НП.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените доводи, провери изцяло атакуваното наказателно постановление, приема за установено то фактическа страна следното:

На 07.05.2021г., свидетелите, П.П. и В.В., са на работа като автопатрул за времето от 19,30ч. до 07,30ч. по ПП-I-8. Поради струпване на товарни камиони в района на ГКПП Калотина, движението им било спряно в района 16-ти км. Като били отбивани и спирани. Около 20,48ч. товарен автомобил „ДАФ“ с рег № А 5028 НС започнал да изпреварва колоната от автомобили, поради което бил спрян със „стоп палка“. Товарния автомобил бил управляван от жалбодателя, като св.П. му обяснил че не може да премине, защото има задръстване. Жалбодателят си представил документите и казал, че вози петролни продукти не може да чака реда и потеглил в посока гр.Драгоман. Свидетелите уведомили по телефона ОДЧ-ОД/23/ и последвали жалбодателя. Установили го на в района на 13-ти км. На

паркинга на Бензиностанция „Сара“. Там св.П. съставя АУАН № 360309 от 07.05.2021г. в присъствието на свидетеля В. на жалбодателя, за извършено от него нарушение по чл.103 ЗДвП, а именно за това че отказва да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението. Жалбодателят отказал да подпише съставеният му АУАН. Депозирал е възражение в което посочва че към момента на съставяне на акта е бил натоварен с етилов алкохол , представляващ опасен продукт и по силата на ЗДвП при превоз на опасни продукти не може да пъркира в лентата или населени места, което наложило да изпревари колоната и да се отправи към близката бензиностанция. Въз основа на съставеният АУАН № 360309 от 07.05.2021г. е издадено процесното Н П № 21-1204-000738 от 16.06.2021г., издадено от началник група към ОДМВР София, С-Р ПП ОДМВР София, с което на жалбодателя е наложено административно наказание на основание чл.175, ал.1, пр.4 ЗДвП, “глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от един месец, за нарушение по чл.103 ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за безспорно установена въз основа на показанията на свидетелите П.П. и В.В., както и от приетите по делото писмени доказателства.

С оглед на така приетата за установена фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Жалбата против НП е допустима, като подадена срещу подлежащо на обжалване пред съд НП, от легитимирано лице и в законоустановения срок.

Административнонаказателното производство се образува със съставянето на акта, с който се установява извършването на административното нарушение. В чл.42 от ЗАНН са въведени минималните законови изисквания към един акт за установяване на административно нарушение, които следва да са налице, за да бъде той законосъобразен. Посочените в чл.42 от ЗАНН законови реквизити на акта за установяване на административно нарушение са с императивен характер. В конкретния случай съдът, след като се запозна с акт за установяване на административно нарушение с АУАН № 360309 от 07.05.2021г., намира, че същият отговаря на изискванията на чл.42 от ЗАНН.

Действително, жалбодателят е отказал да подпише съставеният АУАН, факт, който не се оспорва. В случая действително отказът на нарушителя да подпише акта не е удостоверен с подписа на един свидетел, каквото е предписанието на нормата. Така допуснатото нарушение обаче в случая не може да се категоризира като съществено. Обстоятелството, че е налице отказ да се подпише акта не се оспорва от нарушителя. От друга страна няма спор по делото, че АУАН е съставен в присъствие на П.П. и последният е получил препис от него, което е въпреки че не е надлежно удостоверено с подписа му се установява от факта, че е представил препис от връченият му АУАН към жалбата си, както и че е депозирал възражения срещу него в законоустановения срок. Действително действията по предявяване на акта и връчването на препис от същия са различни, но от времева гледна точка те не могат да бъдат разграничени. В случая актът е връчен на нарушителя, респ. той е получил препис от него, с което е обезпечено правото да се запознае със съдържанието му, а именно в последното се изразява същността на действието по предявяване на акта. В конкретния случай съдът намира, че са спазени изискванията на ЗАНН и няма допуснато съществено нарушение, което да ограничава правото на защита на наказаното лице.

Производството по налагане на административно наказание е една последваща дейност и предполага образуване на административно-наказателно производство, наличие на административна преписка и събрани доказателства във връзка с извършения административно нарушение. Съгласно нормативните изисквания на ЗАНН административнонаказващият орган се произнася по преписката в едномесечен срок от получаването ѝ, като преди да се произнесе, наказващият орган проверява съставения акт за установяване на административно нарушение за неговата законосъобразност и обоснованост, преценява възраженията и събраните доказателства, след което издава наказателно постановление, с което налага съответното по вид и размер административно наказание.

В чл.57, ал.1 от ЗАНН са въведени минималните законови изисквания към едно наказателно постановление, които следва да са налице, за да бъде то законосъобразно. Посочените в чл.57 ал.1 от ЗАНН законови реквизити на наказателното постановление са императивни по характер. В конкретния случай съдът, след като се запозна внимателно с наказателно постановление НП № 21-1204-000738 от 16.06.2021г., издадено от началник група към ОДМВР София, С-Р ПП ОДМВР София, намира същото за издадено от компетентен орган в кръга на правомощията му.

По същество, съдът намира следното:

Жалбоподателят е обвинен в извършване на нарушение на чл.103 ЗДвП.

Посочената законова норма предвижда задължение за водачите при подаден сигнал за спиране от контролните органи да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания.

По делото се доказва, че жалбоподателят е управлявал влекач „ДАФ“ с рег.№ А 5028 НС в района на 16-ти км., когато е спрял от св.П., мл.автоконтрольор към ОДМВР и му е разпоредено къде да спре и му е обяснено че има задръстване от товарни МПС на ГКПП Калотина. Вместо да изпълни даденото му разпореждане, жалбоподателят, продължава движението си в посока Калотина. Това му действие е наложило да бъде последван от полицейските служители – св. П. и В.. Жалбоподателят е установен на паркинг на бензиностанция в района на 13-ти км. Ето защо съдът намира че от обективна страна жалбоподателят е осъществил състава на нарушението по чл.103 ЗДвП, като не е изпълнил даденото му указание от представители на службата за контрол, каквито безспорно са свидетелите – полицейски служители. На следващо място, съдът намира, че деянието е извършено от жалбоподателя виновно, т.к. той е въприел дадените указания, но не ги е изпълнил, продължавайки движението си. Липсват доказателства относно твърдението на жалбоподателя, че е превозвал опасни товари, но дори да имаше, съгласно разпоредбата на чл.130 ЗДвП, водачите превозващи опасни товари могат да спират само на паркинги, определени за тази цел, а когато няма такива – извън платното за движение, най-малко на 200м. от населено място или от обозначена вододелна зона. Спирането на бензиностанция, за „пауза 45 мин.“, в какъвто смисъл са обясненията на жалбоподателя в представените от него възражения, едва ли е безопасно място с оглед превозвания от него опасен товар, напротив.

Съгласно чл.27, ал.1 ЗАНН административното наказание се определя в границите на наказанието, предвидено за извършеното нарушение. Санкционната разпоредба на чл.175, ал.1, т.4 ЗДвП предвижда административно наказание глоба от 50 до 200 лв. И лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца за водач на МПС, който откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението. При определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. В случая правилно и законосъобразно е била ангажирана отговорността на жалбоподателя и е наложено предвиденото по вид административно наказание. Неговият размер е правилно и законосъобразно определен.

Съдът счита, въпреки липсата на изрично възражение в тази насока, че в настоящата хипотеза не е налице "маловажен случай" на нарушение по смисъла на чл.28 ЗАНН, вр. чл. 93, т.9 НК. Извършеното нарушение е формално такова, като законодателят не е предвидил настъпването на каквито и да е съставомерни вреди от същото. С оглед на това се явява ирелевантно изследването на въпроса дали са настъпили или не някакви вредни последици от извършеното нарушение. При това положение съдът счита, че извършеното нарушение не представлява "маловажен случай" по смисъла на чл.28 ЗАНН, вр. чл. 93, т.9 НК, доколкото не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. С оглед на това правилно административнонаказващият орган не е приложил разпоредбата на чл.28 ЗАНН.

По разностите:

Съгласно чл.63, ал.1 ЗАНН страните имат право на разноси по реда на АПК. Според чл.143, ал.3 АПК когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноси, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.37 ЗПП. Наказващият орган не е бил представляван от юрисконсулт. Ето защо с оглед изхода на делото не му се дължи заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 21-1204-000738 от 16.06.2021г., издадено от началник група към ОДМВР София, С-Р ПП ОДМВР София, с което на ПЛ. Т. ПР., ЕГН ***** от гр.Р., общ.Р., у***, е наложено административно наказание на основание чл.175, ал.1, пр.4 ЗДвП, “глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от един месец, за нарушение по чл.103 ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване и протест в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред АС – София област .

Съдия при Районен съд – Сливница: _____